

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a dr. Hangyál Edit ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperesnek (felperes címe) a dr. Havasi Karolin ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes (alperes címe) ellen biztosítási összeg megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 38.P.86.380/2007. számon megindított, és a Fővárosi Bíróság 41.Pf.635.011/2008/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes felülvizsgálati kérelme folytán tárgyaláson kívül meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 25.000 (Huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Felülvizsgálati eljárási költségét az alperes maga viseli.

I n d o k o l á s :

A peres felek 2006. október 26-i kockázatviselési kezdettel **biztosítási szerződés**t kötöttek, amely kiterjedt az épületre, az ott lévő értéktárgyakra, a háztartási ingóságokra és felelősségbiztosítási elemet is tartalmazott.

A biztosított **cím** alatti lakásába 2006. november 22-én ismeretlen tettes betört és onnan különféle ingóságokat tulajdonított el. A felperes kárigényét az alperes azzal utasította el, hogy a felperest ért kár alapját képező cselekmény nem minősül betöréses lopás biztosítási eseménynek. A felperes ezért leszállított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.209.900 forint biztosítási szolgáltatás és annak 2007. január 17-től a kifizetés napjáig járó törvényes kamatai valamint a perrel felmerült költségei megfizetésére.

A bíróság jogerős ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.209.900 forintot és annak 2007. január 17-től a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári

félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal azonos mértékű késedelmi kamatát, valamint perköltséget. Ítéletében megállapította, hogy a peres felek között érvényesen létrejött és hatályosan fennálló biztosítási szerződés volt. A felperes - noha az ajánlaton aláírásával igazolta a szabályzat átvételét - a per adatai alapján megállapíthatóan ezt mégsem kapta meg, ezért az alperes a perbeli lopáskárral kapcsolatosan szolgáltatási kötelezettséggel tartozik akkor is, ha a szabályzat 15/1. pontjának értelmében a perbeli káresemény biztosítási eseménynek nem felel meg. E körben az alperes a felperessel szembeni tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget. A szerződés szabályzatának 15/1. pontja szerint nem minősül biztosítási eseménynek ha a tettes a lopást ál-, hamis, zárfésűs vagy elveszett, illetve nem a szerződés szerinti biztosítási esemény megvalósulásával megszerzett vagy felhasznált kulccsal illetve olyan eszközzel, módszerrel követi el, amely a zárbetétben, zárszerkezeten nem hagy erőszakos behatolásra utaló nyomot. A nyomozás során beszerzett nyomszakértői vélemény megállapította, hogy a zárat álkulcs alkalmazásával nyitották ki, amely viszont nem valószínűsíti meg a fentiek szerint a biztosítási eseményt. Az elsőfokú bíróság mellőzte az alperesnek azt a bizonyítási indítványát, hogy kötelezze a felperest édesanyja telefonszáma bejelentésére melyről az ügyintézés végezte, mert a per eldöntése szempontjából nem találta relevánsnak. Rámutatott arra, hogy az alperes a telefonszám nélkül is tudta csatolni a telefonbeszélgetés leírt anyagát, ha az perdöntő jelentőségű lett volna, akkor az alperes a korábbi telefonbeszélgetést sem tudja csatolni vagy több beszélgetést a rendelkezésre álló telefonszám alapján azonosítani tudott volna, továbbá a felperes az alperes részére megküldött **A** számú ajánlata alapján létrejött szerződésre alapította a keresetét nem pedig a korábbi **B** számú ajánlatra.

Az alperes fellebbezése alapján eljárva a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság az alperes bizonyítási indítványát indokoltan mellőzte. A felperes édesanyja és a Call Center között folyt telefonbeszélgetést ugyanis a felperes édesanyja tanúkénti meghallgatásakor nem tette vitássá és az utolsó telefonbeszélgetés hanganyagának írásos anyaga a periratok részét képezte. Az alperesnek azon hivatkozását, miszerint a biztosítási ajánlatot a felperes aláírásával igazoltan átvette mellőzte, mert az alperes az elsőfokú eljárásban erre nem hivatkozott, fellebbezési előadása a Pp. 235.§ (1) bekezdésének korlátozó rendelkezésébe ütközik. Megállapította, hogy a felperes a szerződési feltételeket az újonnan kötött ingóságokra is kiterjedő vagyonbiztosítási szerződést illetően nem kapta meg, így az alperes által hivatkozott 15/1. pont nem vált a szerződés részévé, erre tekintettel az álkulcsos elkövetési mód biztosítási eseménynek

minősül, mely kiváltotta az alperes szolgáltatásra irányuló helytállási kötelezettségét.

A jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására valamint új határozat meghozatalára kötelező határozat meghozatala érdekében, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatása és a felperes keresetének elutasítása, valamint perköltségben való marasztalása érdekében az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

A jogerős ítélet jogszabálysértését a Pp. 3.§ (3) bekezdésében, 206.§ (1) bekezdésében és 235.§ (1) bekezdésében jelölte meg.

Előadta, hogy a felperes édesanyjának telefonszáma beszerzésére irányuló bizonyítási indítványa mellőzésével a másodfokú bíróság feltűnően okszerűtlen mérlegelés eredményeként téves tényállást állapított meg, mert a nem ismert telefonbeszélgetés perdöntő jelentősége a beszélgetés ismerete nélkül nem dönthető el. A bíróság ugyancsak okszerűtlen mérlegelés eredményeként vette figyelembe a felperes és annak édesanyja nyilatkozatát a felperes által aláírt ajánlattal szemben. Az elsőfokú bíróság nem adta meg a bizonyítandó tényekről és bizonyítási teherről való tájékoztatást, ezzel a Pp. 3.§ (3) bekezdése sérült. A jogerős ítélet sértette a Pp. 235.§ (1) bekezdését is, mert az ... **biztosítás szabályzata** együttesen tartalmazza az ingatlan és az ingóságok biztosításának feltételeit, melynek átvételét a felperes a perbeli és az azt megelőző ajánlat aláírásakor is elismerte. Az a körülmény, hogy az alperes álláspontja alátámasztására fellebbezésében jogszabályra hivatkozott, egyrészt nem minősül új tényállításnak vagy új bizonyítéknak, másrészt a Ptk. 205.§ (4) bekezdését az első fokú ítélet tartalmazta, a fellebbezésében pedig erre hivatkozott. A Ptk. 4.§ (1) bekezdésével és 205.§ (4) bekezdésével ellentétes az a felperesi hivatkozás, miszerint nem olvasta el, hogy mit ír alá.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálva megállapította, hogy az alperes rendkívüli perorvoslati kérelme nem megalapozott.

A Pp. 206.§ (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A szabad mérlegelési jog, vagyis a felmerült bizonyítékok egybevetése, a maguk összességében való értékelése és meggyőződés szerinti elbírálása megilleti a bíróságot, és csak azokban a jogvitákban nem alkalmazható, amelyek megítéléséhez különleges szakértelem szükséges. A bíróság a rendelkezésre álló okirati

bizonyítékok, a kihallgatott tanúk vallomása alapján állapította meg, hogy az alperes a szerződési szabályzatot nem adta át a felperes részére. Ennek következtében a hivatkozott feltétel a felek szerződésének részét sem képezte. A felperes édesanyja és a Call Center között folyamatban volt telefonbeszélgetés hanganyagának csatolása nem volt perdöntő bizonyíték. A felperes édesanyja vallomásában nem vitatta, hogy több telefonbeszélgetést folytattak, az utolsó beszélgetés hanganyagának írásos rögzítése a perben csatolást is nyert. Ilyen körülmények között a bíróság kirívó okszerűtlenség nélkül mellőzte e bizonyítás anyagát. A jogerős ítélet nem sértette a Pp. 235.§ (1) bekezdésében foglaltakat sem. E jogszabályhely értelmében főszabályként a fellebbezésben új tény állítására illetve új bizonyíték előadására vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására nem kerülhet sor.

A másodfokú bíróság helyállóan állapította meg, hogy az a körülmény miszerint a felperes a korábbi szerződés alapján megismerhette a szerződési feltételeket - mivel ingatlan és ingóság vonatkozásában külön feltételek nem voltak, a különös szerződési feltételek pedig megegyeztek - a másodfokú eljárásban előadott olyan új tény illetve új bizonyíték, amelyre az alperes az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott. Az alperes a Ptk. 4.§ (1) bekezdésében és a 205.§ (4) bekezdésében meghatározott együttműködési kötelezettség megsértésére - tehát arra, hogy a felperes az ajánlatot nem olvasta el és ennek ellenére írta alá - nem utalt.

A fentiek következtében az alperesnek a Pp. 206. és 235.§-ára történt hivatkozása megalapozatlan, a Pp. 3.§ (3) bekezdésében meghatározott peranyag szolgáltatási kötelezettsége pedig elsődlegesen a felperesnek volt. E jogszabály megsértését fellebbezésében nem állította, ezért a felülvizsgálati eljárásban sem hivatkozhat rá.

A Legfelsőbb Bíróság a fenti indokoknak megfelelően a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Ennek következtében az alperes köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni és viseli saját felülvizsgálati kérelme előterjesztésével összefüggésben felmerült felülvizsgálati költségét.

Budapest, 2010. szeptember 2.

Dr. Bössinger Zsuzsanna a tanács elnöke s.k., Csánitzné Dr. Csiky Ilona előadó bíró s.k., Dr. Kiss Mária bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelélül:

bíróági ügyintéző